

متن پرسش

سلام استاد: خدا قوتتان بده ان شاءالله. استاد شما فرمودید که راه ارتباط با خدا ائمه و پیامبر می باشد و این خدا شیرین تر است. که به واقع این سخن خدای زیبا و نورانی تری را به انسان معرفی میکند منتها روایت داریم که «اللهم عرفنی نفسک فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي نَفْسَكَ لَمْ أَعْرِفْ نَبِيَّكَ». خب ما اول باید خدا را بشناسیم تا پیامبرش را بشناسیم. چگونه با خدایی که هنوز او را نشناختیم از دریچه ای پیامبری نگاه کنیم که راه شناخت آن پیامبر شناخت خدا می باشد؟ آیا این روایت بیشتر برای پی بردن به پیامبر خدا از دیدگاه استدلال و قانع کردن عقل است یا بار معرفتی و عرفانی نیز دارد؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور است که می‌فرمایید. تا خدا را نشناسیم پیامبر او را که پیامبر خدا است نمی‌شناسیم. ولی وقتی بخواهیم با نور خدا مأنوس شویم در آینه‌ی وجود پیامبر و ائمه «علیهم‌السلام» آن نور متجلی است. به همین جهت وقتی حضرت حق می‌فرماید: «و لله الاسماء الحسنی فادعوه بها» خداوند را اسماء حسنایی هست و خدا را با آن اسماء بخوانید. حضرت صادق «علیه‌السلام» می‌فرماید: «نَحْنُ وَاللَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى» [۱] به خداوند سوگند مائیم اسماء حسنای الهی. در همین رابطه حضرت باقر «علیه‌السلام» می‌فرماید: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ لَا يَكُونَ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ حَتَّى يَنْظُرَ إِلَى اللَّهِ وَ يَنْظُرَ اللَّهُ إِلَيْهِ فَلْيَتَوَالَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ يَتَّبِعْ مِنْ عَدُوِّهِمْ وَ يَأْتُمْ بِالْإِمَامِ مِنْهُمْ فَإِنَّهُ إِذَا كَانَ كَذَلِكَ نَظَرَ اللَّهُ إِلَيْهِ وَ نَظَرَ إِلَى اللَّهِ» [۲] هرکس مایل است بین او و خدا حجابی نباشد تا خدا را ببیند و خداوند نیز او را مشاهده کند باید آل محمد را دوست بدارد و از دشمنانشان بیزار باشد و پیرو امامی از این خانواده گردد. اگر چنین بود خدا را می‌بیند و خدا نیز او را می‌بیند. برای هرچه بیشتر کاربردی شدن رجوع به حق باید پس از نظر به وجود، به مظهر کمالی وجود یعنی اسماء الهی نظر کرد و اسماء الهی را در مظاهر کاملی که همان سیره‌ی اهل البیت (علیهم‌السلام) باشد به تماشا نشست، و در همین رابطه از معرفت نفس شروع می‌کنیم. موفق باشید

[۱] (۱) - الکافی، ج ۱، ص ۱۴۴.

[۲] (۱) - بحار الأنوار، ج ۲۳، ص ۸۱.

